

عنوان مقاله:

تاثیر بدهی دولت به بانک مرکزی بر رشد اقتصادی در ایران: رویکرد رگرسیون انتقال ملایم

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اقتصادی ایران، دوره 25، شماره 83 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

جلال منتظری شورکچالی - استادیار اقتصاد، پژوهشکده اقتصاد و مدیریت پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

وقوع بحرانهای مالی و آثار منفی و مخرب انباشت بدهی بر اقتصاد کشورهای مقروض موجب شده «مساله آثار اقتصادی انباشت بدهی دولت» به یک موضوع بحث برانگیز در ادبیات اقتصاد بخش عمومی تبدیل شود. در این راستا، مطالعه حاضر تلاش می کند تا با استفاده از داده های دوره زمانی ۱۳۵۲-۱۳۹۶ اقتصاد ایران و روش رگرسیون انتقال ملایم (STR)، مساله اثرگذاری نامتقارن اندازه بدهی دولت به بانک مرکزی - بدهی دولت به بانک مرکزی به صورت درصدی از تولید ناخالص داخلی (GDP) - بر رشد اقتصادی را مورد بررسی قرار دهد. یافته های این مطالعه نشان می دهد اندازه بدهی دولت به بانک مرکزی در یک ساختار دو رژیمی با مقادیر آستانه ای ۴۰/۴ و ۹۸/۲۸ درصد بر رشد اقتصادی ایران اثر گذاشته است. همچنین در سطوح پایین اندازه بدهی دولت به بانک مرکزی (سال هایی که اندازه بدهی دولت به بانک مرکزی کوچکتر از ۴۰/۴ درصد است)، استقراض دولت از بانک مرکزی اثر مثبت و در سال هایی که اندازه بدهی دولت به بانک مرکزی بزرگتر از ۴۰/۴ و کوچکتر از ۹۸/۲۸ درصد است، اثر منفی بر رشد اقتصادی داشته است و برخلاف انتظارات، طی دوره ۱۳۷۰-۱۳۵۹ (سال هایی که اندازه بدهی دولت به بانک مرکزی بیشتر از ۹۸/۲۸ درصد است) اندازه بدهی دولت به بانک مرکزی اثر مثبتی بر رشد اقتصادی داشته است که این مساله می تواند ریشه در ویژگی های خاص دوران انقلاب و جنگ، نظیر کاهش اثر جانشینی افزایش بدهی دولت، شکاف قابل توجه بین تولید واقعی و بالقوه و مدیریت کاراتر هزینه ها در این سال ها داشته باشد.

کلمات کلیدی:

بدهی دولت، بانک مرکزی، الگوی STR، آزمون ریشه واحد غیرخطی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1189088>

